LIBRIS We know books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
RUNYX
Dark verse / RuNyx. - Bucureşti : Midnight Books, 2025
3 vol.
ISBN 978-630-6546-20-6
Vol. 2. : Reaper. - 2025. - ISBN 978-630-6546-22-0
821.111

Traducător: **Maria Adam**
Redactor: **Mihaela Savu**
Grafician copertă: **Dacian Neagu**
Tehnoredactor: **Anca Marisac**

THE REAPER
Copyright © 2020 RuNyx
All rights reserved.

© Midnight Books 2025, pentru prezenta ediţie
Toate drepturile rezervate pentru limba română.
Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi stocată
sau reprodusă fără acordul editurii.

Editura Midnight Books
Şoseaua Berceni nr. 104, sector 4, Bucureşti
Comenzi şi informaţii:
Telefon: +40 774 091.579; +40 770 584.429
E-mail: office@bookzone.ro
www.bookzone.ro

RUNYX

REAPER

DARK VERSE #2

Midnight Books
BUCUREŞTI, 2025

LIBRIS | We know books

NOTA AUTOAREI

Aceasta este a doua parte a seriei *Dark Verse* și continuă de unde s-a încheiat prima parte, *Predator*. Dacă nu ați citit prima parte, vă recomand cu tărie să o citiți, pentru o experiență de lectură completă.

Cartea conține scene explicite de violență și de natură sexuală. Există și elemente care vă pot declanșa reacții negative și este corect să vă avertizez, în cazul în care sunteți sensibili la următoarele subiecte — atacuri de panică, crimă, aluzii la viol și tortură, aluzii la sclavie umană.

Dacă unul dintre aceste subiecte vă stânjenește, vă rog să luați aminte. Dacă citiți cartea în continuare, sper să vă placă această călătorie. Vă mulțumesc.

Playlistul pentru Tristan și Morana, pentru Partea I și Partea a II-a.

Devil Devil — Milck
Carnival of Rust — Poets of the Fall
Animals — Maroon 5
Closer — Nine Inch Nails
One Way or Another — Until the Ribbon Breaks lyrics
Every Breath You Take — The Police
Eyes on Fire — Blue Foundation
A Little Death — The Neighbourhood
Russian Roulette — Rihanna
Between the Bars — Elliott Smith
Toxic — Sofia Karlberg Cover
Hypnotic — Zella Day
Carry You — Jeffrey James
Bravado — Lorde
Salted Wound — Sia
Crazy in Love — Beyonce (Fifty Shades Cover)
Wicked Game — Ursine Vulpine ft. Annaca
Bedroom Hymns — Florence + The Machine
Cut — Plumb
Fire Breather — Laurel

LIBRIS | We know books

Broken — Seether ft. Amy Lee
Monster — Imagine Dragons
Demons — Imagine Dragons
Don't Let Me Go — RAIGN
Help — Hurts
I Found — Amber Run
Making Love on the Mountain — The Woodlands
Lullaby — Nickelback
Touch Me — Rui Da Silva Ft. Cassandra
Bleeding Love — Leona Lewis
My Heart Is Open — Maroon 5
Partition — Beyoncé
50 Shades — Boy Epic
Trust — Boy Epic
Dirty Mind — Boy Epic
Walk Through The Fire — Zayde Wolfe ft. Ruelle
You Belong To Me — Cat Pierce
My Love Will Never Die — Claire Wyndham
A Little Wicked — Valerie Broussard
You Should See Me in a Crown — Billie Eilish
Flesh — Simon Curtis
Dinner & Diatribes — Hozier
I'm A Wanted Man — Royal Deluxe
Dangerous Woman — Ariana Grande
Not Afraid Anymore — Halsey
Game of Survival — Ruelle
Shameless — Camilla Cabello
Craving You — Thomas Rhett
Madness — Ruelle
Blood and Muscle — Lissie
Fear and Loathing — Marina and the Diamonds
Black Magic Woman — VCTRY
I Can't Go On Without You — KALEO

Playlist pe Spotify: Tristan and Morana | Dark Verse | RuNyx
Playlist pe YouTube: Tristan and Morana | Dark Verse | RuNyx

LIBRIS | We know books

prolog

Singurul semn de viață în bezna nopții furtunoase era strălucirea portocalie a țigării aprinse.

Bărbatul de la volan privea la cimitirul din stânga sa și-i urmărea, cu ochii săi căprui, pe cei doi îndrăgostiți care se sărutau printre morți. Pe fată nu putea s-o vadă, fiindcă o ascundea silueta masivă a iubitului ei, dar știa exact unde se află, așa cum știuse în toți acești ani.

Îi privea din întunericul mașinii, cu geamul coborât doar un pic, cât să iasă fumul și să nu se sufoce. Nu că se temea de moarte, absolut deloc. Însă avea un scop, un obiectiv care-l ghida de foarte mult timp. Așteptase zi de zi, săptămână de săptămână, an de an, făcând câte un pas mai aproape de țelul său.

A tras cu nesaț fumul în plămâni și a simțit că-i pătrunde în celule, amestecându-se cu cenușa vieții de altădată. Și-a masat absent genunchiul, mângâind fantoma unei dureri care nu-i dădea pace.

Fulgerul a luminat totul în jur pentru o fracțiune de secundă. Dacă Predatorul s-ar fi întors, l-ar fi văzut cu ușurință. Numai că unul dintre cei mai buni vânători din mafie era acum atent doar la ea. Era irațional, neglijent. Și investise emoțional în ea.

I-a privit cum s-au desprins unul de altul, cum tânărul s-a aplecat, a ridicat arma de jos și i-a întins-o. Tăcut ca o umbră, a văzut că femeia mergea în urma lui spre mașina care-i aștepta.

LIBRIS We know books

Ea rămăsese multă vreme afară, în aer liber, iar el se ascunsese după propriile ziduri.

Dar nu de tot.

Deşi pornise motorul, nu încercase să scoată maşina, aşteptând-o în tăcere. Ea stătea la marginea câmpului său vizual, lăsându-şi privirea să se oprească exact pe locul unde făcuse o alegere şi-l forţase s-o facă pe a lui. Torentul de ploaie le ştersese urmele de paşi, iar noroiul şi iarba acopereau la exterior ceea ce fusese, în sufletul ei, un moment de cotitură. Ploaia abundentă spălase, de asemenea, aproape toate urmele exploziei de pe pielea ei şi-i redeschisese rana de pe biceps. Asta o îngrijorase puţin, pentru că evitase să-şi ude rana cu o seară înainte, iar acum era îmbibată de apă.

Cât îşi pipăise şi examinase braţul încordat, el nu claxonase nici măcar o dată, nu deschisese portiera şi nici nu turase motorul. Nu făcuse nicio mişcare să-i arate clar că o aşteaptă. Şi totuşi ea ştiuse, doar pentru că el era încă acolo, o prezenţă tăcută, dar magnetică, ce zăbovea apăsător în locul pustiu — o viaţă conştientă, înconjurată de moarte şi distrugere.

Îi oferise, în tăcere, un loc între aceleaşi ziduri care îl protejau. Tot în tăcere, ea acceptase. Ocolise maşina aceea monstruoasă şi urcase direct pe locul pasagerului. Iar el ieşise, pur şi simplu, din cimitir.

Îi plăcea senzaţia aerului cald din gurile de ventilaţie pe pielea lipicioasă şi rece şi întindea palmele direct în faţa lor, lăsând căldura să-i intre treptat în oase. Lăsându-şi ochii să rătăcească prin interiorul maşinii pentru prima dată, nu s-a mirat deloc că scaunele de piele neagră erau acum ude de la hainele lor. Era prima oară când urca în maşina lui, un BMW negru superb pe care, dacă era să fie sinceră, chiar o invidia puţin.

Clătinând uşor din cap, s-a întors spre consolă. A văzut comanda „Play Music" strălucind pe bordul digital şi a ridicat din sprâncene, întrebându-se o secundă ce fel de muzică asculta el, dacă asculta de fel. Oare gusturile lui muzicale înclinau spre rock sau R&B? Sau erau la fel de eclectice ca ale ei? Privind obiectele din jur, îi treceau prin minte astfel de întrebări simple la care nu-şi îngăduise niciodată să se gândească.

Ochii ei curioşi şi pătrunzători s-au oprit asupra unui pandantiv mic. Era chiar foarte mic şi feminin, agăţat de oglinda retrovizoare printr-un lănţişor de argint, cu un disc rotund deasupra.

Încercând să nu pară prea evidentă, pentru că murea de curiozitate, Morana a mijit ochii şi s-a străduit să vadă dacă era vreo inscripţie pe discul plat.

Şi chiar era.

„Surioară"

O, Doamne... fusese al ei.

Al Lunei.

Cu o strângere dureroasă de inimă, Morana s-a sprijinit de scaun, copleşită de noile informaţii, şi s-a uitat la bărbatul tăcut de lângă ea.

Părea relaxat pe scaun, nu-şi încleşta mâinile pe volan sau pe schimbătorul de viteze când îl mişca şi respira încet şi regulat. Totul părea în regulă. Cu o singură excepţie — se uita drept în faţă, cu o concentrare aparte, de care ea nu credea că ar fi avut nevoie la condus, evitând să o privească în ochi din momentul în care îi înapoiase arma căzută în iarbă.

De când o sărutase de i se tăiase respiraţia.

Morana a întors ochii către pandantivul mic şi simplu, care se legăna circular în ritmul mişcărilor maşinii, şi a simţit o împunsătură în piept. Bijuteria micuţă

LIBRIS We know books

dansa liberă între ei – argintul care îi aparţinuse cândva surorii lui iubite şi îi purta amprenta –, iar asta spunea mai multe despre el decât orice altceva. Atâta durere, atâta furie, atâtea cicatrici...

Odată cu apăsarea aceea din piept, a mai avut o revelaţie — şi maşina reprezenta teritoriul lui. Altfel, pandantivul n-ar fi atârnat acolo, atât de expus, de frumos şi de vulnerabil. Însăşi existenţa sa în maşină îi spunea Moranei că era ceva foarte, foarte intim.

Şi a înţeles — la fel ca în apartamentul lui, în prima noapte când a plouat, când el a hotărât ca ea să rămână în apartamentul lui, nu să plece cu Dante — că-i îngăduise să intre pe teritoriul lui. Din nou. Chiar şi după ce a luat o decizie pe care ea nu era în stare să o înţeleagă.

Urmările deciziei încă i se mai agăţau de muşchi, îi clocoteau în sânge şi îi vibrau în fiecare celulă. Simţea şi acum metalul rece al pistolului în bătăile puternice ale inimii. Presiunea buzelor lui, zvâcnind pe buzele ei umflate. Alunecarea limbii ce-i mângâiase interiorul gurii.

A străbătut-o un fior — din cauza frigului sau a amintirilor, nu avea de unde să ştie.

Mintea îi era plină de întrebări, cuvintele i se formau în gât şi ajungeau până pe vârful limbii, dar şi le înăbuşea, pentru că nu voia să pună capăt tăcerii. Tocmai îi forţase mâna şi, ştiind tot ce ştia despre el, înţelegea că n-ar fi reacţionat prea bine dacă îl silea să vorbească înainte să fi procesat tot ce se întâmplase.

Cel puţin asta ar fi vrut, dacă era în locul lui. Încă nu era sigură în privinţa lui, nu ştia ce gândeşte, dar se simţea vie şi tremura lângă el, după ce-i dăduse ocazia s-o omoare. Iar asta era de ajuns. Deocamdată.

Sunetul telefonului care vibra pe bord a spart liniştea tensionată.

Morana s-a uitat din reflex la ecran.

„Sună Chiara”

Nu s-a putut abţine să nu se încrunte uşor.

Chiara? Cine dracu' era Chiara? Şi de ce-l suna la ora asta târzie?

Întorcând capul cu atenţie spre geam, Morana s-a concentrat la picăturile de ploaie care se rostogoleau în cascadă pe sticlă şi la celelalte maşini de pe strada aproape pustie. Vedea că el refuza să răspundă la telefon. Însă nu ştia dacă refuza pentru că era la volan sau pentru că era ea de faţă. Poate pur şi simplu nu avea chef.

Dar i s-a pus un nod mic de tot în stomac, care o îngrijora prin simplul fapt că exista. N-ar fi trebuit să fie niciun nod. N-ar fi trebuit să aibă nicio reacţie la femeile cu nume frumoase care îl sunau în toiul nopţii. Nu avea energie pentru aşa ceva. Era de rău.

Scuturându-se de gândurile care-i alergau prin cap, a ales să-i privească mâna mare ce schimba vitezele cu lejeritate, aşa cum ea nu avusese nici timp, nici chef să facă până atunci. S-a uitat la ceasul mare şi metalic de pe încheietura lui puternică, un ceas cu cadran bleumarin ce părea scump, la venele ce i se întindeau pe dosul palmei, la cele câteva fire de păr care se cârlionţau sub manşetă, la degetele lungi şi puternice pe care le simţise înăuntrul ei. Foindu-se uşor pe scaun, a lăsat ochii în jos şi s-a uitat la pielea sfâşiată de pe degete, la carnea încă tumefiată. Cu toate că era posibil să se fi rănit seara trecută, la duş, mâna părea învineţită de curând.

A vrut să-l întrebe, dar a văzut cum colţurile gurii lui au coborât imperceptibil, aşa că a tăcut.

Nu era momentul potrivit. Nu era *deloc* momentul potrivit.

Kilometrii treceau, iar el conducea mai departe, dirijând maşina cu pricepere prin traficul lejer. După

LIBRIS We know books

câteva minute lungi și tensionate, Morana a remarcat porțile familiare ale blocului de apartamente. Clădirea se înălța spre cerul vijelios, iar marea părea o nălucă în stânga clădirii.

Cei doi paznici de la poartă, cu armele agățate de șolduri, au dat respectuos din cap, iar el a traversat aleea micuță către parcarea subterană. Neoane albe luminau spațiul, strălucind pe metalul mașinilor negre ce dormitau în garaj. Morana s-a uitat la mașini și s-a întrebat o clipă cine mai locuia în clădire în afară de Tristan și de Dante.

Nu a apucat să-și ducă ideea până la capăt, că el a parcat lângă motocicleta lui frumoasă. Morana s-a uitat la silueta întunecată a motocicletei și dorul de a se plimba din nou cu ea a răsunat cu ecou în inima ei, trezit de amintirea prețioasă a primei plimbări, a primei ocazii când se simțise cu adevărat liberă.

Însă dorul s-a spulberat când a auzit portiera deschisă și, întorcându-se, l-a văzut cum a coborât din mașină și a trântit portiera după el înainte ca ea să-și scoată centura de siguranță. Parcă ar fi vrut să scape de ea și, cu toate că asta a enervat-o puțin, l-a și înțeles. Dacă ar fi fost în locul lui, probabil l-ar fi abandonat în cimitir și ar fi fugit către refugiul ei îndrăgit. Ce-i drept, aproape că se așteptase la aceeași reacție din partea lui.

La fel ca în cimitir, deși a ajuns primul la lifturile private, nu a urcat, ci a așteptat-o tăcut. Morana a deschis încet portiera și a încuiat-o, trecându-și mâna o singură dată peste șaua motocicletei. Aerul rece din parcare i-a făcut trupul ud să tremure și a mers cu pași repezi către locul unde el stătea în cutia de metal, ținând ușa cu piciorul ca să nu se închidă.

Surprinsă de gestul lui, a intrat în momentul în care el s-a retras și a tastat codul pentru apartament. Morana s-a uitat cum s-au închis ușile, cu oglinzi ce le reflectau

siluetele ude. S-a uitat la tabloul pe care îl alcătuiau. El arăta pus la punct, înalt și musculos, îmbrăcat în costumul și cravata leoarcă de apă, cu mușchii de pe abdomen vizibili prin cămașa albă, lipită de trunchi. Ea însă parcă era moartea în vacanță. Hainele îi erau rupte în câteva locuri din cauza exploziei, bluza deschisă la culoare căpătase o nuanță ciudată de maro și se vedeau dâre de noroi pe material și, ici-colo, chiar și pe piele. Părul îi era ciufulit, jumătate liber, jumătate prins în coadă, culoare mai avea doar în obraji, iar ochii îi erau bulbucați și înroșiți.

A trecut-o un fior la vederea contrastului dintre ei — pielea lui smeadă lângă paloarea ei; hainele lui negre și curate lângă hainele ei deschise la culoare și murdare; silueta lui înaltă, cu umeri lați, lângă silueta ei mică și voluptuoasă. Forța emanată de ființa lui, chiar și în starea din clipa aceea, când nici nu se uita la ea, o făcea să i se furnice pielea.

Deși gândul că trupul lui s-ar fi lipit de-al ei abia reușise să o excite acum câteva zile — la un nivel pe care, totuși, nu-l înțelesese niciodată —, acum o cuprindea o frenezie haotică. Dorința se împletea cu fascinația, compasiunea și furia, într-un amalgam pătimaș care îi clocotea în stomac. Știa că, deși nu era momentul potrivit, avea să-l aibă din nou într-o bună zi — și atunci avea să fie la fel de gol ca ea, lipit de pielea ei. Sudoarea, mirosul și cicatricile lui aveau să-și lase amprenta asupra ei, așa cum ea avea să-l însemne cu propriile cicatrici.

Avea s-o distrugă. Și ea avea să-l distrugă pe el la rândul ei.

Dar nu era momentul potrivit.

A tras aer adânc în piept să se stăpânească, pentru ca amândoi să proceseze evenimentele din ultimele douăzeci și patru de ore. Apoi s-a uitat la el pe furiș și și-a amintit când urcaseră prima dată împreună în lift. El stătea sprijinit de peretele din spate, la doar câțiva metri